

DECIZIE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând recursul depus de către Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban,

în cauza în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ghenadie Calaraș împotriva Primăriei și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de către Ghenadie Calaraș și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Ghenadie Calaraș,

constată:

La 05 august 2019, Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban, a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Primăriei și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 964 din 31 martie 2015, a procurat bunul imobil cu numărul cadastral xxx.01, amplasat pe str-la Xxx, mun. Chișinău, care la 10 aprilie 2015 a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Reclamantul a evocat că imobilul – casa de locuit individuală a fost recepționată prin Decizia „Cu privire la recepționarea casei de locuit xxx lit. „A” din str-la Xxx, beneficiar E. Dudco” nr. 7/6-2 din 23 iulie 1996, act de dare în exploatare din 15 iulie 1996, eliberat de Pretura sect. Rîșcani și înregistrate la Inspekția de Stat în Construcții.

Conform pct. 1.2 din Decizia nr. 7/6-2 din 23 iulie 1996 s-a atribuit lotul de pământ, cu suprafața totală xxx m.p., pentru deservirea și exploatarea casei de locuit lit. „A” din str-la Xxx; xxx m.p. se stabilesc ca grădină.

Astfel, reclamantul a remarcat că, la 07 mai 2019, s-a adresat Primăriei municipiului Chișinău cu cerere privind eliberarea titlului de autentificare a

dreptului deținătorului de teren asupra lotului aferent casei de locuit, cu numărul cadastral xxx, din str-la Xxx, mun. Chișinău. Însă, Primăria a respins cererea.

Reclamantul a considerat acțiunile administrației publice locale ca fiind neîntemeiate, or, potrivit pct. 58 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, terenurile aferente caselor de locuit se transmit în proprietate privată proprietarilor caselor respective (li se autentifică dreptul de proprietate) în limitele suprafeței care a fost atribuită în conformitate cu legislația, eliberându-se titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban, a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea actului administrativ emis de autoritatea publică locală sub formă de refuz la atribuirea lotului de teren aferent casei de locuit și obligarea atribuirii lotului de teren aferent casei de locuit din str-la Xxx, mun. Chișinău și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra acestuia.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Ghenadie Calaraș (f.d. 48, 51-55).

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău (completul în componența: Anatolie Minciuna – președinte, Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc – judecători) s-a respins apelul depus de către Ghenadie Calaraș și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 107, 108-110 recto-verso).

În consolidarea soluțiilor prima instanță și instanța de apel au reținut că contrar pct. 58 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin Decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013 și art. 11 din Codul funciar, reclamantul nu a făcut dovada respectării consecutivității acțiunilor prevăzute de lege și solicită transmiterea terenului și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra unui lot, care niciodată nu i-a fost atribuit de către administrația publică locală pentru construcția casei de locuit individuale.

Mai mult ca atât, prin prisma art. 75 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006 și art. 31 lit. g) din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, terenul solicitat de reclamant face parte din categoria terenurilor de domeniul public.

La fel, instanțele inferioare au notat că prin Decizia nr. 9/22-2 din 16 ianuarie 2019, Consiliului municipal Chișinău a reperfectat cu Ghenadie Calaraș și Nellea Calaraș, provizoriu (pe o perioadă de cinci ani), fără drept de privatizare și de construcție, relațiile funciare de arendă comună a lotului de pământ din str-la Xxx, cu suprafața de xxx m.p., pentru exploatarea și deservirea casei de locuit individuale și a construcțiilor accesorii, decizie ce nu a fost contestată de reclamant (f.d. 34).

Prin încheierea din 03 august 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat, în temeiul art. 249 din Codul de procedură civilă, eroarea din decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a indicat în decizie și decizia-dispozitiv, în loc de completul Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc, completul corect Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ala Malîi (f.d. 116 recto-verso).

În acest sens instanța de apel a reținut că, din actele cauzei rezultă că a fost admisă o eroare mecanică la indicarea numelui judecătorilor din completul de

judecată, în decizie și decizia-dispozitiv, fiind indicat completul Anatolie Minciuna, Negru Veronica și Palanciuc Ecaterina, pe când urma a fi indicat completul corect Anatolie Minciuna, Negru Veronica și Malîi Ala.

La 07 august 2020, Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban, a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs motivat împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurrate și a hotărârii din 28 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de Ghenadie Calaraș, în sensul formulat în cererea de chemare în judecată (f.d. 119-122).

Argumentele recursului în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței, suplimentar fiind invocat că instanțele inferioare nu au examinat pe deplin și nu au dat o apreciere veritabilă suportului probatoriu, în special Deciziei Preturii sectorului Rîșcani nr. 13/12 din 18 septembrie 2001, potrivit căreia terenul cu nr. cadastral xxx din str-la Xxx, mun. Chișinău, cu suprafața de xxx m.p., este atribuit pentru deservirea și exploatarea casei de locuit lit. „A” din str-la Xxx și xxx m.p. stabilite ca grădină.

Totodată, a remarcat că prima instanță a aplicat o normă care nu trebuia să fie aplicată, și anume prevederile art. 23 și 25 din Codul funciar, or, acestea reglementează motivele stingerii dreptului asupra terenului și modul de retragere a terenurilor din dreptul de posesiune și de beneficiere, care sunt străine speței dedusă judecătii în prezent.

La 11 august 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor pentru notificare copia recursului motivat depus de Ghenadie Calaraș, cu explicarea dreptului de a depune referințe. Deși, conform avizului de recepție a corespondenței DS9350376122AS intimații au recepționat copia recursului la 14 august 2020, nu au făcut uz de dreptul lor procedural de a depune referință asupra motivelor recursului.

Prin încheierea din 16 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat admisibil recursul depus de Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban, împotriva deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a numit spre examinare în fond, în complet de cinci judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Examinând cauza ordine de recurs, prin prisma materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia că Curtea de Apel Chișinău a admis o greșală procedurală, ce nu poate fi eludată sau corectată de către instanța de recurs, altfel decât prin restituirea cauzei la rejudecare, din următoarele motive.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1) lit. d) că, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În interpretarea art. 244 alin. (2) coroborat cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă

altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Conform art. 194 din Codul administrativ, (1) în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

(2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Din materialele și lucrările cauzei Colegiul atestă că, la 05 august 2019, Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban, a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Primăriei și Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat anularea actului administrativ emis de autoritatea publică locală sub formă de refuz la atribuirea lotului de teren aferent casei de locuit din str-la Xxx, mun.Chișinău, obligarea atribuirii acestui lot de teren ca fiind aferent casei de locuit și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra acestuia.

Fiind învestită cu judecarea cauzei în prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin hotărârea din 28 noiembrie 2019 a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Ghenadie Calaraș (f.d. 48, 51-55).

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 08 iulie 2020 a respins apelul depus de către Ghenadie Calaraș și a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 107, 108-110 recto-verso).

Dispozitivul deciziei, adoptat în camera de deliberare și pronunțat public la 08 iulie 2020 a fost semnat de judecătorii Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc (f.d. 107).

Ulterior, a fost întocmită decizia motivată a Curții de Apel Chișinău, care este semnată de aceiași judecători, Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc (f.d. 108-110 recto-verso).

Prin încheierea din 03 august 2020, Curtea de Apel Chișinău a corectat, în temeiul art. 249 din Codul de procedură civilă, eroarea din decizia din 08 iulie 2020, indicând în decizie și decizia-dispozitiv, în loc de completul „Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc”, completul corect „Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ala Malî” (f.d. 116 recto-verso).

În motivarea încheierii de corectare, instanța de apel a indicat că a fost admisă o eroare mecanică la indicarea numelui judecătorilor din completul de judecată în decizie și decizia-dispozitiv, fiind indicat completul Anatolie Minciuna, Negru Veronica și Palanciuc Ecaterina, deși urma a fi indicat completul corect Anatolie Minciuna, Negru Veronica și Malî Ala.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 08 iulie 2020 și a încheierii din 03 august 2020 emise de Curtea de Apel Chișinău, instanța de recurs constată că instanța inferioară a interpretat eronat normele de drept procedural, iar în consecință a aplicat greșit instituția rectificării hotărârii de către instanța care a pronunțat-o.

Sub acest aspect Colegiul atestă că, în sensul art. 249 din Codul de procedură civilă, (1) după pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

(2) La cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea

procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greșelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanților la proces. Instanța care examinează problema corectării poate dispune citarea participanților pentru a se pronunța cu privire la temeiurile de corectare. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greșelilor.

(2¹) În cazul în care cererea privind corectarea greșelilor sau a omisiunilor din hotărâre se depune în cadrul examinării cauzei în instanța de apel sau de recurs, aceasta se soluționează de către instanța respectivă.

(2²) În cazul în care cererea privind corectarea greșelilor sau a omisiunilor se referă la actele emise de instanța de apel sau de recurs, aceasta se soluționează de către instanța respectivă.

(3) Încheierea prin care instanța judecătorească se pronunță asupra cererii se comunică participanților la proces și poate fi atacată cu recurs.

(4) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și pentru corectarea greșelilor sau a omisiunilor din încheierile, deciziile și ordonanțele judecătorești.

Din sensul normei precitate rezultă că instituția rectificării hotărârii de către instanța care a pronunțat-o, prin aplicarea dispozițiilor art. 249 din Codul de procedură civilă, poate avea loc doar pentru îndreptarea erorilor materiale și de calcul evidente.

Astfel, îndreptarea erorilor materiale se reduce, în esență, la corectarea greșelilor în scrierea numelor și/sau poziției procesuale a participaților sau părților în proces, iar cele de calcul evidente nu trebuie să schimbe esența hotărârii.

La aplicarea acestei instituții procesuale este de o importanță majoră ca erorile materiale și de calcul evidente, care urmează să fie corectate, să nu afecteze esența soluției pronunțate prin hotărârea judecătorească.

La capitolul dat instanța de recurs consideră imperioase și prevederile art. 19 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că în cauzele civile, justiția se desfășoară potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătoria ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege. Constituirea de instanțe extraordinare este interzisă. Hotărârea judecătorească emisă în cauză civilă poate fi controlată și reexaminată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod și de alte legi.

Articolul 192 alin. (1) din Codul administrativ statuează că, pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători.

Conform art. 6¹ alin. (1¹) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995, constituirea completelor de judecată și desemnarea președinților acestora se fac la începutul anului prin dispoziție a președintelui instanței. Schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui instanței judecătorești și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii. Încheierea motivată privind schimbarea membrilor completului se anexează la materialele dosarului.

În sensul alineatului (2) al aceluiași articol, cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.

Așa, prin pct. 1 din Hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. 556/25 din 27 noiembrie 2018 s-au desemnat în instanțele judecătorești judecători specializați și s-au instituit complete specializate în materie de contencios administrativ, începând cu 01 ianuarie 2019.

Drept urmare, prin dispoziția Președintelui Curții de Apel Chișinău nr. 56 din 30 decembrie 2019 s-a constituit pentru anul 2020 în cadrul Curții de Apel Chișinău *inter alia* completul de judecată nr. 7, în următoarea componență: președintele completului, judecătorul Anatolie Minciuna și judecătoria Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc [<https://cac.instante.justice.md/sites/cac.instante.justice.md/files/dispozi%C8%9Bia%2056%20formarea%20completelor%20pe%202020.pdf>].

Ulterior, din motivul aflării judecătorului Ecaterina Palanciuc în concediu medical pe o perioadă nedeterminată, prin încheierea din 08 iulie 2020 a Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, Lidia Bulgac, s-a dispus examinarea cauzelor fixate spre examinare în completul de judecată nr. 7, până la revenirea la serviciu a membrului absent, în următoarea componență: președintele completului, judecătorul Anatolie Minciuna și judecătoria Veronica Negru și Ala Malîi (f.d. 102).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 08 iulie 2020 în instanța de apel, întocmit în conformitate cu art. 275 din Codul de procedură civilă, președintele ședinței de judecată a anunțat, potrivit art. 378 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul de judecată care judecă cauza în ordine de apel, și anume: președintele completului, judecătorul Anatolie Minciuna și judecătoria Ala Malîi și Veronica Negru, explicând participanților la proces dreptul să facă propuneri de recuzare (f.d. 104-105).

Dealtfel, anunțarea completului de judecată în componența președintelui completului, judecătorului Anatolie Minciuna și judecătorilor Ala Malîi și Veronica Negru se confirmă prin înregistrarea audio a ședinței de judecată, efectuată în conformitate cu art. 275 din Codul de procedură civilă (min. 0.39-1.09).

Însă, distinct acestor circumstanțe, dispozitivul deciziei și decizia motivată din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău este semnată de completul de judecată în componența: președintelui completului, judecătorului – Anatolie Minciuna și judecătorilor – Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc (f.d. 107, 108-110). Deși, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, și prin prisma art. 19 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, art. 6¹ alin. (1¹) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995 și dispoziția Președintelui Curții de Apel Chișinău nr. 56 din 30 decembrie 2019, modificată prin încheierea din 08 iulie 2020 a Președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, Lidia Bulgac, decizia trebuia să fie semnată de completul de judecată în componența care a examinat cauza, s-a retras în deliberare și care a pronunțat dispozitivul deciziei, și anume: președintele de complet, judecătorul Anatolie Minciuna și judecătoria Ala Malîi și Veronica Negru.

Analizând aplicabilitatea, în condițiile speței, corectării erorii materiale din hotărâre, prin subrogarea membrilor completului de judecată, Colegiul vădește că instanța de apel eronat a dispus, prin încheierea din 03 august 2020, corectarea erorii din decizia din 08 iulie 2020, substituind completul „Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc” cu completul „Anatolie Minciuna, Veronica Negru și Ala Malîi”. Or, această operațiune excede limitele instituției

rectificării hotărârii de către instanța care a pronunțat-o, prevăzută la art. 249 din Codul de procedură civilă. Instanța de recurs reține prevederile art. 236 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora după încheierea pledoariilor, completul de judecată se retrage pentru deliberare. În cazuri complexe, instanța, prin încheiere protocolară, dispune amânarea deliberării pentru cel mult 15 zile, înștiințând participanții la proces despre locul, data și ora pronunțării dispozitivului hotărârii. În urma deliberării, președintele ședinței sau unul dintre judecători pronunță dispozitivul hotărârii și le explică participanților la proces procedura și termenul de atac al hotărârii. Dispozitivul hotărârii trebuie să fie semnat de toți judecătorii din completul de judecată și anexat la dosar.

Indicarea în actul judecătoresc de dispoziție a completului de judecată format din alți judecători, decât cei ce au participat la examinarea cauzei, s-au retras în deliberare și au pronunțat dispozitivul deciziei, cu atât mai mult, semnarea de către alți judecători atât a dispozitivului, cât și a deciziei motivate, nu constituie o eroare materială, care poate fi îndreptată printr-o încheiere de corectare a greșelilor, ci o greșeală de procedură ce atrage după sine casarea integrală a deciziei instanței de apel.

În acest sens sunt pertinente garanțiile articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil și *inter alia* de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

În conformitate cu articolul 32 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență pricina respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

La aspectul dat este imperioasă și jurisprudența constantă a Înaltei Curți de la Strasbourg, care a statuat că având în vedere principiul statului de drept, inerent în sistemul Convenției, Curtea consideră că o „instanță” trebuie să fie întotdeauna constituită „potrivit legii”, în caz contrar fiind lipsită de legitimitatea necesară într-o societate democratică pentru a audia cauzele persoanelor de drept privat (cauza Lavents v. Letonia, 58442/00, hotărârea din 28 noiembrie 2002, § 81).

Expresia „potrivit legii” se referă nu doar la temeiul juridic al însuși existenței instanței, ci și la respectarea de către instanță a normelor specifice după care se conduce (cauza Sokurenko și Strygun v. Ucraina, nr. 29458/04 și nr. 29465/04, hotărârea din 20 iulie 2006, § 24).

Legalitatea unei instanțe trebuie neapărat să acopere și componența sa (cauza Buscarini și alții v. San Marino, 24645/94 hotărârea din 18 februarie 1999).

Procedurile privind desemnarea judecătorilor nu ar trebui să fie plasate la nivel de practică internă.

„Legea” vizată de articolul 6 § 1 reprezintă nu doar legislația referitoare la constituirea și competența organelor judiciare, ci și la orice altă dispoziție de drept intern a cărei nerespectare face nelegală participarea unuia sau mai multor judecători la examinarea cauzei (cauza DMD Group, A.S. v. Slovacia, nr. 19334/03, hotărârea din 05 octombrie 2010, § 59).

În atare circumstanțe, se deduce că judecarea prezentului litigiu nu a avut loc de către o instanță care nu a fost constituită potrivit legii, fapt ce lipsește de legitimitate decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Respectiv, această circumstanță constituie un grav impediment la judecarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, fapt care în esență contravine garanțiilor articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, precum și pune instanța de recurs este în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și de a verifica temeinicia și legalitatea în fond a acestei soluții.

Având în vedere caracterul încălcărilor instanței de apel constatate și expuse supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului depus de către Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban, din alte motive decât cele invocate în cererea de recurs, constatate din oficiu de către instanța de recurs, casării integrale a deciziei din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și restituirii cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Conform articolelor 258 alin. (3) și 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de către Ghenadie Calaraș, reprezentat de avocatul Victor Ceban.

Se casează integral decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și se restituie cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ghenadie Calaraș împotriva Primăriei și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Maria Ghervas